

'Vanuit dat hoofd krijgt het hele lichaam samenhang, en wordt het ondersteund en bijeengehouden door alle gewrichtsbanden. Ieder deel draagt naar vermogen bij tot de groei van het lichaam, dat zo zichzelf opbouwt door de liefde.'

Efeziërs 4:16

European Christian Mission
september 2024

Beste vrienden en familie,

Twee kleine kinderen, die 's zondags naar de zondagschool komen, hebben een Spaanse moeder en een Roemeense vader. 's Middags haalt de Nigeriaanse oppasmoeder ze uit school en als die niet kan, dan komt de Hondureense oppas. Een vriendin die we kennen via school is Marokkaanse, haar man is Spanjaard en ze verdient een zakcentje bij met het verzorgen van een Egyptische baby. We wonen in een mix van culturen, gewoontes, achtergronden en manieren van denken en handelen.

De oorspronkelijke bewoners van Onda en Alcora zijn het erover eens dat hun stad in de afgelopen vijftig jaar enorm veranderd is. Ze hebben het over verscheidene immigratiegolven; de eerste, nog gedurende de dictatuur, met immigranten uit het zuiden van Spanje, de tweede in de jaren negentig met immigranten uit Roemenië, gevolgd door een groeiende groep immigranten uit Marokko. En nu zitten we middenin een immigratiegolf uit Latijns-Amerika.

Ook in de kerken zien we grote verscheidenheid. Zo zijn we op een gemiddelde zondag samen met mensen uit Perú, Honduras, Colombia, Cuba, Roemenië, Guinea-Bissau, Ecuador, België, Brazilië, Marokko, Uruguay, Moldavië, Oekraïne, Indië, Venezuela en El Salvador. En dan hebben we de broeders en zusters uit Spanje en wijzelf uit Nederland nog niet eens genoemd. Persoonlijk kunnen we genieten van deze variatie en zien we een kleine afspiegeling van Gods kerk die wereldwijd is, zonder grenzen. En waarin iedere persoon met zijn achtergrond een verrijking is voor het geheel. Maar niet iedereen kijkt hier zo tegenaan en ook zijn

de continue verschillen en misverstanden soms erg vermoeiend. Het is maar al te gauw dat een Spanjaard verzucht dat hij de invloed van de mensen uit Latijns-Amerika zat is en dat hij zich niet meer thuis voelt in zijn eigen kerk. En de groep Colombianen is altijd bereid een ander voort te helpen, zolang die ander ook uit Colombia komt. Wanneer iemand uit de Oekraïne het woord neemt, zijn er al snel mensen die afhaken omdat ze het te moeilijk vinden iemand te volgen die nog geen vloeiend Spaans spreekt.

Een praktijkervaring: Als kerk waren we met Pinksteren een dag uit in de open lucht en de kinderen en jongeren speelden voetbal. Ik, Mariska, was aan de praat met een moeder uit Perú terwijl haar zoon met twee landgenoten aan het voetballen was. Op afstand van hen waren de Colombiaanse jongelui ook met een bal bezig. Onze pleegdochter kwam verveeld aan mijn arm hangen en ik moedigde haar aan mee te doen. Maar ze keek me nogal moedeloos aan en vroeg: "Met wie?" "Met de Colombianen of met de Peruanen?" De Peruaanse moeder hoorde dat en we praatten erover. Ik had verwacht dat ze haar zoon misschien aan onze pleegdochter zou voorstellen of dat ze haar zou aanmoedigen rustig op hen af te gaan. Maar de oplossing was totaal anders. Ze suggereerde: "Waarom vraag je niet aan de twee Spaanse jongens die daar zitten of ze een balletje willen trappen?"

Kort na Pinksteren preekte Oscar (leerling theologie waar Wilfred mentor voor is) over het Bijbelboek Ruth. Het ging over hoe met elkaar om te gaan in liefde zonder onderscheid vanwege afkomst of status. Zijn woorden werden herkend en

Openluchtdienst met Pinksteren.

nieuwsbrief

WILFRED & MARISKA IN SPANJE

Spanje verlangt

liefde en eenheid

Verschillende culturen samen in Christus

Een vrouwenbijeenkomst in Alcora

Trainingsweekend M4 met het kerkstichtingsteam in Burgos

In juli konden we er even tussenuit

gewaardeerd en vormden een thema van gesprek met openingen om samen te groeien in liefde, het omgaan met elkaar en in het ook samen wegen vinden in het ons thuis voelen in zo'n gevarieerd gezelschap. We stellen jullie gebed hierin op prijs en ook voor Oscar en zijn studie.

We blijven alert op het vinden van een predikant, evangelisten en iemand voor het werk met immigrantenvrouwen. Maar ondertussen gaat het dagelijks leven door, proberen we te doen wat we kunnen en werken we zoveel mogelijk aan opbouw van de gemeenten in Onda en Alcora. In het voorjaar, via ECM, nam een Braziliaans echtpaar contact met ons op. Zij zijn zich aan het oriënteren op zending in Spanje en hopen ons deze maand te bezoeken.

Met ons beiden gaat het behoorlijk goed. Wilfred geeft dit jaar veel meer zijn grenzen aan. Bijvoorbeeld in het werk voor M4-Spanje geeft hij duidelijk aan niet open te staan voor uitbreiding van zijn takenpakket (al blijft men regelmatig daarom vragen). Marisa heeft dit jaar genoten van de studie psychologie, al blijft het voor haar nog moeilijk een evenwicht te vinden in het op een gezonde manier omzien naar elkaar en het niet inhaken op allerlei problemen, taken en kansen die blijven liggen. Tegelijkertijd verandert de maatschappij en daarmee het type hulpvragen dat via 'El Buen Samaritano' bij ons binnenkomt. Ook binnen de kerk merken we deze verandering. Eerder kregen we allerlei verzoeken rond eenzaamheid, oriëntatie op de arbeidsmarkt, integratie in de lokale samenleving, vervoer naar ziekenhuisafspraken en dergelijke. Sinds kort heeft het Rode Kruis hier programma's voor opgericht. Dit verlicht onze agenda enorm.

Wat betreft El Buen Samaritano en de nieuwe bestemming voor het

opvangcentrum dat we in Córdoba hebben, komen we stukje bij beetje tot conclusies. In onze vorige nieuwsbrief vroegen we jullie daarvoor te bidden, speciaal voor Nathalie en Francis Arjona die hierin de hoofdrol spelen. In de laatste vergadering hierover was het bijzonder te horen dat we onafhankelijk van elkaar denken aan tijdelijke opvang voor mensen die door een moeilijke periode in hun leven gaan (depressie, verlies, burn-out). Dit brengt wel een hele omslag in het denken en in het functioneren met zich mee en ook zullen de gebouwen gerenoveerd moeten worden. We hebben nog vele vragen en twijfels.

Ons gebed blijft dat God ons zal leiden in dit proces.

Veel liefs,

Wilfred & Marisa

COLOFON

European Christian Mission (ECM) is een interkerkelijke en internationale zendingsorganisatie, met als doel gemeenten te stichten in Europa op plaatsen waar (bijna) geen christenen zijn. Wilfred en Marisa, leden van de samenwerkingsgemeente (CGK-GKV-NGK) in Deventer, werken sinds 2004 in Spanje. Deze nieuwsbrief, die eens in de drie maanden verschijnt, informeert over hun leven en werk voor de lokale kerken en voor de stichting El Buen Samaritano, een christelijke instelling voor verslavingszorg. Ze zijn financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken op: NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland o.v.v. "fonds Kampjes", of een machtiging afgeven via www.ecmnederland.nl/geven.

wilfred.kampjes@ecmi.org

ANBI

ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland - tel 0570-637537 - ecmnederland@ecmi.org - www.ecmi.org - www.ecmnederland.nl

ecm
Europa tot Laar brengen

Ivm gevoelige informatie verzoeken wij u niets uit deze publicatie te verspreiden zonder onze toestemming | U krijgt deze mailing omdat u heeft aangegeven deze publicatie te willen ontvangen. Afmelden of uw voorkeuren aanpassen kan te allen tijde. ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy in overeenstemming met de nieuwe Europese regelgeving: www.ecmnederland.nl/privacy-statement